

[Mette Groes]

der først og fremmest skal ske en kriminalitetsforebyggende virksomhed i Grønland, og at domfældte først og fremmest skal hjælpes til en resocialisering i Grønland og kun i undtagelsestilfælde sendes ned til Danmark.

På samme måde er udvalget enig om i betænkningen at udtrykke, at man har noteret sig, at ministeren har en plan om, at der laves en psykiatrisk afdeling i Grønland. Det er et af de største ønsker fra grønlandsk side i deres kriminalitetsforebyggende virksomhed. Det er glædeligt, at udvalget har kunnet samles om den linje, som også grønlanderne ønsker, for det er det, det drejer sig om i vores Grønlandslovgivning.

Lars Emil Johansen (SF):

Jeg har desværre ikke haft lejlighed til at deltage i det meste af udvalgets behandling af lovforslaget, hvorfor det har været begrænset, hvor meget jeg har kunnet markere mine standpunkter til det foreliggende forslag til lov om ændring af kriminallov for Grønland i betænkningen. Imidlertid ved jeg, at udvalget har været bekendt med de mangler, lovforslaget har, og jeg skal kun beklage, at udvalget ikke i højere grad har set sig i stand til at rette op på disse.

Den berømte og højt besungne kriminallov i Grønland har som bekendt det fornemme formål at resocialisere lovovertrædere og hjælpe dem på rette vej igen i stedet for at straffe dem. Man arbejder i den grønlandske kriminallov som bekendt slet ikke med begrebet straf, kun med begrebet foranstaltninger. Jeg deler fuldstændig den opfattelse og mener, at kriminalloven på dette punkt i virkeligheden adskiller sig markant og på en efter min mening glædelig måde fra den øvrige hidtidige politik fra dansk side over for Grønland. I kriminallovens sigte og principper ligger der nemlig en erkendelse af, at Danmark og Grønland er to forskellige lande, to forskellige kulturer, som skal forvaltes med respekt for hver deres forudsætninger. Der skal derfor ikke herske den mindste tvivl om, at jeg og mit parti, siumut, bakker kriminallovens resocialiseringshensigter op.

Det er imidlertid ikke nok at vurdere kriminalloven og det forslag til en revision, der er til anden behandling her i dag, efter dens formål og principperne bag den. Det er trist at måtte konstatere, at vor ellers så omtalte

og på papiret meget progressive kriminallovent faktisk aldrig har været andet end en lov, der har nogle mægtig fine principper. Sandheden er nemlig den, at loven aldrig har fået mulighed for at fungere efter sin henigt, ikke på noget tidspunkt, siden den i sin tid blev vedtaget her i folketinget. Billedet bliver endnu mere grelt, når man nu konstaterer, at den aktuelle revision af loven ikke engang giver mulighed for en løsning af de problemer, der er årsagen til, at loven aldrig har kunnet virke efter hensigten.

Den kriminallov, vi har hjemme i Grønland i dag, mangler de helt afgørende forudsætninger for at kunne virke effektivt. Der mangler nemlig en godt udbygget kriminalforsorg, og der mangler psykiatriske behandlingstilbud til de psykisk afvigende lovovertrædere i Grønland. Hvad nytter det med fine formålsparagraffer og progressive hensigter, når de ikke følges op af de praktiske initiativer, der skal få dem til at gå i opfyldelse? Så er det jo bare ord, ord, der til syvende og sidst kun er med til at give et fordrejet billede af de virkelige forhold.

Jeg er glad for at konstatere, at begge mindretal i udvalget, nemlig VS' og retsforbundets medlemmer af udvalget, har indset disse alvorlige mangler ved lovforslaget. De tager utvetydigt afstand fra de helt uacceptable deportationer – andet ord dækker ikke – af grønlandske lovovertrædere til Danmark. Her har vi problemet i en nøddeskal. Man har principper om ikke at straffe, men man vil ikke sikre de nødvendige forholdsregler i Grønland. Og hvad gør man så? Man deporterer grønlandske lovovertrædere til Danmark, hvilket i realiteten er en foranstaltning, der indebærer en dobbelt straf.

I den nuværende situation er det således ikke for stærkt at sige, at den grønlandske kriminallov i mange tilfælde, nemlig i alle de tilfælde, hvor den dømte henvises til anbringelse i et dansk fængsel, virker stik modsat sin hensigt. Det er meget godt, at vi stolte kan fortælle om vor moderne kriminallov, der har resocialisering af den kriminelle som sit vigtigste formål, men stoltheden begrænses unægtelig meget, når vi på den anden side må konstatere, at vi er henvist til at sende en stor del af vore lovovertrædere til danske fængsler. Det skulle være så godt, men så er det faktisk skidt, fristes man til at sige om den lov.